

*Εἰς τὴν "Νικητὴν
πρὸς τὰς ἐσχάρας πρὸς
21. VII 1940
Μελαζαῆς*

Μελαζαῆς

ΛΟΓΟΙ

ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

1936 - 1941

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1939 - 1941

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΚΙΒΟΣΤΗ

Θυσιές, δουλειά, αγώνες για την Ελλάδα, μ' ένα μοναδικό σκοπό: ΤΗ ΝΙΚΗ! και γι' αυτήν τα πάντα.

Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες, σκαπανείς και σκαπάνισσες.

Είμεθα συναγωνιστάς στον ωραιότερο αγώνα του κόσμου.

Θά είμεθα μαζί! και νικητάς της λαμπροτέρας και μεγαλειωδεστέρας Νίκης!

Τό σύνθημά σου, Νεολαία της Ελλάδος, είναι: ΠΙΣΤΙΣ! ΑΓΩΝ! ΝΙΚΗ!

Ζήτω ο Βασιλεύς!

Ζήτω τό Έθνος!

Ζήτω ή Ε.Ο.Ν.!

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΤΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

(7 Νοεμβρίου 1940)

Τις ανάγκες που έδημιούργησε τό έθνικό μας ξεσήκωμα κατά του επιδρομέως πρέπει νά παρακολουθή από κοντά ή συστηματική αντιμετώπισίς του με ανάλογα πρὸς τό μέγεθος του αγώνος μέτρα. Γι' αυτό, συμπληρώνοντας την ασφαλιστικήν μας νομοθεσίαν για την περίθαλψιν των οικογενειῶν των εργατῶν και υπαλλήλων, ενέκρινα τίς ἀπαραίτητες τροποποιήσεις και εξουσιοδότησα τόν Υφυπουργόν Έργασίας νά φροντίση, ὥστε οί εργάτες και γενικά οί μισθωτοί που αφήσαν τά σπίτια τους και τίς δουλειές τους για νά θέσουν την ζώήν τους εις την υπηρεσίαν και την υπεράσπισιν της πατρίδος, νά προστατεύονται στην περίπτωσι του τραυματισμοῦ, της ἀναπηρίας, της δηλητηριάσεως από άέρια ή του θανάτου, εξαμοιωμένων των περιπτώσεων τούτων πρὸς τό εργατικόν άτύχημα.

Η ρύθμισις αυτή, που είναι ή ευνόικωτέρα από τίς γνωστές μέχρι τώρα νομικές ρυθμίσεις, θά λούση για τούς ύφισταμένους άτύχημα στίς πολεμικές επιχειρήσεις, καθώς για τούς εργάτες, εργάτριες και υπαλλήλους, που γίνονται θύματα των έξ άέρος βομβαρδισμών.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

(7 Νοεμβρίου 1940)

Έλληνες και Έλληνίδες,

Η υπό της Ε.Ο.Ν. συσταθείσα «Κ.Υ.Α.Μ.», διά των περιφερειακῶν επιτροπῶν άλληλεγγύης μετώπου αυτής, συλλέγει κατ' έντολήν μου τά πάσης φύσεως εΐδη διά τούς ήρωϊκούς υπερασπιστάς της τιμής και έλευθερίας μας και τάς οικογενείας των. Ένισχύσατε, με δ,τι έχετε, την μεγάλην αυτήν προσπάθειαν και με δλας σας τάς δυνάμεις.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

(11 Νοεμβρίου 1940)

Κύριοι,

Άφου συνετελέσθη πλέον ή επιστράτευσις πλήρως των πολεμικῶν δυνάμεων της χώρας, χάριτι θεία, χάρις εις την φιλοπατρίαν και εις την θελοθυσίαν του Έλληνικού Λαοῦ και εις την Ικανότητά των στρατιωτικῶν αυτής ήγγετών, έρχεται τώρα ή ώρα νά άρχισή και ή πνευματική επιστράτευσις της Ελλάδος. Και εις τόν σκοπόν αυτόν αποβλέπει ή έδῶ παρουσία μου. Γνωρίζω δτι πολλοί των διανοουμένων της χώρας ήρχισαν ήδη, είτε ὡς έθελονταί, είτε και παρακληθέντες, τόν αγώνα, και εμφανίζονται είτε εις τόν τύπον, είτε εις τάς ειδήσεις πρὸς τό έξωτερικόν, είτε και καθ' οιοδήποτε άλλον τρόπον, εμφανίζονται πλέον άπόσπλοι εις τόν αγώνα αυτόν. Άλλ' είναι άνάγκη ή επιστράτευσις αυτή του πνευματικού κόσμου της χώρας νά γίνη και αυτή συστηματικῶς ὅπως έγινε και ή επιστράτευσις των πολεμικῶν μας δυνάμεων, διά νά δώση δλην την άξίαν την ὅποιαν έχει τό πνεῦμα επί των ανθρωπίνων πράξεων και νά φέρη τό άποτελεσματικόν αὐτοῦ κτύπημα.

Έρχομαι έδῶ υπό την διπλήν μου ιδιότητα: και ὡς Κυβερνήτου ύπευθύνου των τυχῶν της χώρας ταύτης εις αυτήν την κρίσιμον στιγμήν, αλλά και ὡς ανθρώπου, δ ὅποιος άνεγνώρισα καθ' ὄλον μου τόν βίον την ύπεροχήν του πνεύματος επί της ὕλης και την άξίαν, την ὅποιαν έχει τό πνεῦμα επί της τύχης των ανθρωπίνων πραγμάτων. Και ὡς τοιοῦτος, με τοιαύτας πεποιθήσεις, έρχομαι κυρίως πρὸς ὕμας.

Γνωρίζω ότι κάθε άνθρωπος, ο οποίος έσχε την τύχη την ιδιικήν μου, τύχη από απόψεως εσωτερικού βίου της χώρας, επαναστάτου, δέν ήτο δυνατόν παρά να τύχη και της μοίρας των επαναστατών, της αντιδράσεως δηλαδή και μη αναγνωρίσεως, μέχρις ότου έλθη ή στιγμή, κατά την οποίαν όλοι θα του αποδώσουν το δίκαιον. Δι' αυτό, ίσως, όπως και πολλοί των Έλλήνων, ίσως και μερικοί από σάς, να αμφέβαλλον διά τόν δρόμον πρός τόν όποιον άγω τό "Έθνος. Και ήκουσα, μάλιστα, και ότι εις, δέν γνωρίζω άν είναι τώρα μεταξύ σας, και άν άνήκη εις ύμιας, είχε ειπεί ότι είναι δυστύχημα διά τόν τόπον αυτόν ότι προσταται αυτήν την στιγμήν των τυχών του ο Μεταξάς, άνθρωπος τελείως άπάρασκευος διά την πολιτικήν ζωήν της χώρας, άνθρωπος του στρατώνος και έχων περιορισμένην διάνοιαν μόνον διά τά στρατιωτικά, άνθρωπος στερούμενος της εύλυγιάς και εύκαμψιάς των μορφωμένων και πεπειραμένων πολιτικών. Ήμεις οι άνθρωποι του στρατώνος είναι δυνατόν να ύστεροίμεν εις πολλά άλλα πράγματα, έχομεν όμως μίαν κυρίαν και ύψιστην ιδιότητα, ότι άσχοίμεν και συνηθίζομεν τούς άλλους να άσχοϋν μίαν μεγίστην άρετήν, την θυσίαν της ζωής και παντός γηίνου αγαθοϋ ύπέρ των μεγάλων ιδανικών του Έθνους. Άλλά δέν γνωρίζω αυτός, ο όποιος καλή θεαίως τη πίστει μου έδωκε την μομφήν αυτήν, τί θα αισθάνεται αυτήν την στιγμήν: ποίος αντιπροσώπευσε καλλίτερον την έλληνικήν διανόησιν, τό έλληνικόν ήθος, τόν πολιτικόν ήθος Έλλάδος, τό αρχαίον πνεϋμα, από τό όποιον επήγγασεν ο πολιτισμός της σημερινής Εϋρώπης και Άμερικής και τό όποιον επεξετάθη και έχει όπου επεκτείνεται ή έπιρροή των, ποίος τό αντιπροσώπευσε καλλίτερον; Τό εύλύγιστον και εύκαμπτον, τό όποιον ένόμισεν ο επικριτής μου ότι είναι ή άρετή του πολιτικού άνδρός, ή τό εύλύγιστον και τό άκαμπτον τό Ιδικόν μου, της 28ης Οκτωβρίου του 1940;

Δι' αυτό, υπό την άποψιν αυτήν είμαι και έγώ πνευματικός άνθρωπος της Έλλάδος και διανοούμενος όπως και σεις. Ίσως εις την τελευταίαν μου σταδιοδρομίαν, κατά την οποίαν τόσην έχον ύποστήριξιν από σάς, εις όλας τάς εκφάνσεις της εργασίας σας καθώς και έν γένει από τόν διανοούμενον κόσμον, ίσως να επείραξα μερικούς ένεκα της διαχειρίσεως των εσωτερικών πραγμάτων, ή όποια πιθανόν να μη ήτο σύμφωνος με τάς ιδέας των. Και μερικοί - μερικοί με κατήγγρησαν και εις τό έξωτερικόν ότι κατήγγρησα τάς έλευθερίας του Έλληνικού Λαοϋ. Δέν τάς κατήγγρησα, κύριοι, τάς έλευθερίας του λαοϋ, αλλά τάς έξησφάλισα. Ναι, έξησφάλισα τάς πραγματικές έλευθερίας του Έλληνικού Λαοϋ. Και απόδειξις είναι ότι ο λαός αυτός, ο όποιος σήμερα θυσιάζει τά πάντα και χύνει τό αίμα του, δέν κάμνει τάς θυσίας αυτές ύπέρ άνυπάρκτου πράγματος, αλλά ύπέρ πράγματος τό όποιον κατέχει και τό όποιον συναισθάνεται ασφαλώς ότι κατέχει: ύπέρ των έλευθεριών του και της ανεξαρτησίας του τόπου του.

Τό στοιχείον τό όποιον εισήγαγα εις την πολιτικήν ζωήν της χώρας, ύπήρξε τό στοιχείον εκείνο, τό όποιον όχι πολλές φορές παρουσιάσθη εις τάς αρχαίας και του μεσαιώνος έλληνικάς πολιτείας και δσάκις παρουσιάσθη έδωκεν

εις αυτές τόν θρίαμβον, ένώ δσάκις έλειψε, παρ' όλα τά πνευματικά κατορθώματά των, τάς έφερον ή έλλειψίς του εις την άφάνειαν. Τό στοιχείον εκείνο, τό όποιον μάς έλειπε κατά τόν τελευταίον έκατονταετή έλεύθερον βίον μας και ή έλλειψίς του όποίου ύπήρξεν ή αίτία των μεγαλύτερων συμφορών μας, είναι τό στοιχείον της πειθαρχίας, της πειθαρχίας, όχι της δουλικής ύποταγής, αλλά της πειθαρχίας της ένσυνειδήτου, της αυτούποταγής, του αυτοπεριορισμού, ούτως ώστε εκείνο τό όποιον αναγνωρίζεται, ή πειθαρχημένη έλευθερία, τά άτομικά δηλαδή δικαιώματα, συγχρόνως τά περιορίζει εις όριον, τό όποιον δέν δύναται να ύπερβου, εις τό όριον από του όποίου αρχίζουν αι άνάγκαι και τά δικαιώματα του κράτους. Αυτό είναι τό στοιχείον τό όποιον προσεπάθησα να φέρω εις την πολιτικήν ζωήν της χώρας και τό όποιον τό κατενόησεν ο Έλληνικός Λαός μετά τοιαύτης θέρμης και μετά τοιούτου ένθουσιασμού, ώστε πρέπει να ήμολογήσω ότι ή γενική συγκατάθεσις, ή γενική συναίνεσις και αναγνώρισις έξ ολοκλήρου σχεδόν του Έλληνικού Λαοϋ, ύπήρξε δι' έμέ πολυτιμότερα πάσης συμβατικής ψηφοφορίας. Χάρις εις τό στοιχείον αυτό της πειθαρχίας, ιδρύσαμεν τάς πολεμικάς ήμών δυνάμεις, αι όποιαι θριαμβεύουν αυτήν την στιγμήν εις την ξηράν, τόν άέρα και την θάλασσαν. Χάρις εις τό στοιχείον αυτό της πειθαρχίας, έξησφάλισαμεν πράγματι τάς πολιτικάς μας έλευθερίας, διά τάς όποιάς αγωνιζόμεθα, χάρις εις αυτό τό στοιχείον της πειθαρχίας σήμερα σηκώθη ήνωμένος ως ένας και μόνος άνθρωπος ο έλληνισμός, όχι μόνον της έλευθέρας Έλλάδος του Έλληνικού Βασιλείου, αλλά και όλόκληρος ο έλληνισμός όπου γής και άν εύρίσκεται. Χάρις εις αυτό τό στοιχείον της πειθαρχίας άνεστήσαμεν ζωντανήν και αγωνιστικήν την νεολαίαν της Έλλάδος και χάρις εις αυτό τό στοιχείον προβαίνομεν μετά τάξεως και άκριθείας και με όλον τόν ένθουσιασμόν, ο όποιος μάς εμπνέει, έναντίον του έχθρου. Έάν δε κατά την διαχείρισιν αυτήν των εσωτερικών μας ζητημάτων έφάνηκα άύστηρός, τραχύς, όμως, δέν ύπήρξα ποτέ, καθ' όλην την διακυβέρνησιν μου δέν έχύθη ούτε ρανίς αίματος. Και δι' αυτό άν δέν ήκολούθησα τάς δογματικές θεωρίας περί της εσωτερικής πολιτικής, σάς παρακαλώ, κύριοι, να λάβετε ύπ' όψιν σας, και σεις τό γνωρίζετε, άλλως τε, κάλλιον παντός άλλου, ότι ή πολιτική δέν είναι επιστήμη, όπως και ο πόλεμος δέν είναι επιστήμη. Είναι μορφαί του άγώνος της ζωής, δύο μορφαί ένός και του αυτού άγώνος διά την ύπαρξιν του Έθνους, αλλά υπό τούς δρους, τούς όποιους κάθε έθνος θέλει να ύπάρχη. Και αι συνθήκαι αύται του άγώνος, διά την ύπαρξιν δηλαδή αυτών καθεαυτών, αλλά και υπό τούς δρους, τούς όποιους κάθε λαός έννοει να ύπάρχη, αύται είναι αι συνθήκαι, αι όποιαι καθορίζουν τά δόγματα της πολιτικής και τά δόγματα του πολέμου. Ούδεμία άλλη θεωρητική επιστήμη. Και άπέναντι αυτής της άνάγκης, της άνάγκης του primum vivere deinde philosophari, ύποχωρεί κάθε άλλη άνάγκη δογματικής θεωρίας.

"Έτσι σάς ώδήγησα, Έλληνες, και σάς έφερα όλους μαζί ένσυνειδήτους

καί ἐν ἀπολύτῳ συναίσθησει τοῦ τί ἐπράττετε μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ὥστε νά ἀπαντήσωμεν διὰ τοῦ στόματος ἐμοῦ ὄλοι μαζὶ πρὸς τὸν ἐχθρόν: «Ἐάν τολμάς ἔλα νά τὰ πάρῃς».

Καί τώρα ἀποτείνομαι πρὸς σᾶς, οἱ ὅποιοι εἴσατε πνευματικαὶ κορυφαί τοῦ τόπου αὐτοῦ, οὐχὶ βέβαια μόνοι ἐσεῖς ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἄλλοι δὲν δύναται νά χωρέσουν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ὅπως ὑμεῖς χρησιμεύσατε ὡς διερμηνεῖς τῶν σκέψεών μου, διὰ νά σᾶς εἶπω: «Ἐχομεν τὴν ἀνάγκην ὑμῶν!». Ἄνευ πνευματικῆς ἐπικρατήσεως οὐδεὶς ὕλικὸς ἀγὼν δύναται νά ὑπάρξῃ, οὔτε δύναται νά ἔχῃ διάρκειαν. Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη ἢ πνευματικὴ στρατιὰ τοῦ τόπου τούτου, τῆς ὁποίας εἴσατε ἐπίλεκτα μέλη, νά ἀρχίσῃ τὸν ἀγῶνα αὐτόν, καθαρῶς πνευματικὸν ἀγῶνα, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας, ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια ἢ ἡμετέρα φυλὴ ἐξεπροσώπησε καὶ ὑπερήσπισεν ἀπὸ μακρῶν χιλιετηρίδων, ἰδανικῶν διὰ τὰ ὅποια ἐθυσιάσθη τόσας φορές, ἰδανικῶν διὰ τὰ ὅποια ἐχύθη τόσον αἷμα τοῦ ἔθνους μας καὶ ἰδανικῶν, τὰ ὅποια περιέβαλε τοιαύτη αἴγλη καὶ τοιαύτη δόξα. Δι' αὐτὸ καλῶ ὑμᾶς, κύριοι, εἰς ἐπιστράτευσιν. Εἶναι ἀνάγκη τὸν ἀγῶνα αὐτόν τὸν πνευματικὸν νά τὸν συστηματοποιήσωμεν πλέον. Τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀρμοδιότητα ὁ κλάδος αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος ὑπάγεται, εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν λαϊκὴν διαφώτισιν καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ κ. Νικολοῦδης. Μὲ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ θὰ ἔλθετε εἰς ἐπαφήν, ὅχι ὡς ἄνθρωποι λαμβάνοντες διαταγὰς, ἀλλ' ὡς συνεργάται, συναγωνισταί, βοηθοὶ καὶ σύμβουλοι καὶ συνεργαζόμενοι μὲ τὸν κ. Νικολοῦδην θὰ κανονίσαιτε τοὺς τομεῖς τῆς ἐνεργείας σας.

Εἶναι ἄλλοι τομεῖς ἐνεργείας καθαρῶς πνευματικοί, ἄλλοι καθαρῶς τεχνικοί, ἄλλοι διαφόρου ἄλλης φύσεως. Οἱ τομεῖς αὐτοὶ θὰ διανεμηθοῦν. Τοῦ καθενὸς ἀπὸ σᾶς καὶ τοῦ καθενὸς ἐν γένει ἐπιστήμονος καὶ διανοουμένου τῆς χώρας, ὅσοι δὲν ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς σημαίας, θὰ κανονισθῇ τὸ ἔργον καὶ ὁ τόπος τοῦ ἔργου του. Μὴ νομίσαιτε ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι μικρόν. Εἶναι τεράστιον! Σεῖς θὰ τονώσατε τὴν ἐνθουσιῶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν ἔπου καὶ ἂν ζῆ αὐτῆ, σεῖς θὰ σπεύσατε παντοῦ διὰ νά τὴν ἐνθαρρύνετε! Ἐσεῖς θὰ τρέξετε εἰς τὰς πόλεις, αἱ ὅποιαι βομβαρδίζονται τόσον ἀνάνδρως, ὥστε νά δώσατε θάρρος καὶ τὴν ψυχικὴν δύναμιν εἰς τὸν πάσχοντα πληθυσμόν. Σεῖς θὰ μεταβῆτε εἰς τὰς περιφέρειας ἐκείνας ἔπου ὑπάρχει ἀνάγκη, ἔπου ὁ κόσμος στερεῖται τῶν ἐφοδίων τῆς ζωῆς, διὰ νά τοῦ δώσατε θάρρος καὶ νά τοῦ εἰπῆτε ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτιφ ζήσεται μόνον ἄνθρωπος! Ἐσεῖς θὰ πάτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκεῖ ἔπου κινδυνεύουν ἢ ἔπου δὲν κινδυνεύουν, ἔπου ἔχουν ἀνάγκην ἐνισχύσεως αἱ ἰδέαι μας καὶ τὰ ἰδανικά μας, νά διαφωτίσατε ὄλον τὸν κόσμον, διότι ἢ βοήθεια ὄλου τοῦ κόσμου μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα διὰ νά φέρωμεν τὸν ἀγῶνα αὐτόν εἰς πέρας, ὅπως καὶ ἀνάγκη δι' αὐτόν τοῦτον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς μάχης καὶ τοῦ ἀγῶνος τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος μάχεται ὑπὲρ τῶν ὑψίστων αὐτοῦ ἀγαθῶν! Σεῖς θὰ δώσατε τὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀγῶνος

αὐτοῦ καὶ θὰ ὑψώσατε τὴν ἔντασιν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικόν εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτῆς ὄριον. Αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς τὸ ἐκθέσω σήμερον ἐν πλάτει ἀλλὰ θὰ εἶναι τὸ ἔργον τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον θὰ κάμετε μαζὶ μὲ τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

Ἄλλὰ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, τὸν ὁποῖον θὰ κάμετε, ἔχω νά σᾶς κάμω μίαν ἀτομικὴν παράκλησιν: σᾶς παρακαλῶ νά μὴ λησμονήσατε τὸ παιδί μου, τὸ δικό μου παιδί, τὴν ἔθνικὴν Νεολαίαν! Σᾶς παρακαλῶ, ὅσοι ἀπὸ σᾶς θέλετε κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸν κ. Νικολοῦδην καὶ τοὺς ἀρμόδιους ἀρχηγούς τῆς Νεολαίας, νά καταγίνετε εἰδικῶς δι' αὐτήν, διὰ τὰ παιδιὰ αὐτά, τὰ ὅποια ἔρχονται μὲ τόσον ἐνθουσιασμόν καὶ μὲ τόσον θάρρος ἀπὸ μικρὰ 8 - 9 ἐτῶν ἕως μεγάλα καὶ γυρίζουν παντοῦ διὰ νά προσφέρουν τόσας καὶ τόσας ὑπηρεσίας, πολυτίμους ὑπηρεσίας, εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος καὶ νά τοὺς δώσατε ἀκόμη μεγαλύτερον φρόνημα καὶ θάρρος καὶ τὸ μεγαλύτερον μάθημα τῆς ζωῆς, ὅτι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες, δὲν ἀνήκομεν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλ' ἀνήκομεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα!

Καί τώρα ἀφοῦ ἐζήτησα τὴν βοήθειάν σας, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὴν παράσχετε ὄλοι, θέλω νά σᾶς προσθέσω καὶ ἐγώ: μὴ νομίσαιτε ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον σᾶς ζητῶ εἶναι κατώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν ἀπὸ τῶν πολεμιστῶν μας. Ἴσως νά ἔχετε τὴν διάθεσιν, μολοντί ἢ ἡλικία πολλῶν ἀπὸ σᾶς δὲν τὸ ἐπιτρέπει, νά μεταβῆτε εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς προσφέρετε εἶναι τὸ ἴδιον ὡσάν νά μᾶς προσφέρετε τὸ αἷμα σας, εἶναι τὸ αἷμα τῆς ψυχῆς σας! Καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ μὴ νομίσαιτε ὅτι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς καὶ ζωῆς εἶναι ἀκίνδυνον αὐτὸ ποῦ σᾶς ζητοῦμεν. Οὐδεὶς ὑπάρχει σήμερον, Ἕλληνα, ποῦ δὲν εἶναι εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεικρωσμένα χωριά τῆς Ἑλλάδος, ὁ κίνδυνος εἶναι ἐπίσης μεγάλος ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης! Ἐκεῖ δὲ ἔπου θὰ πάτε καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς ζωῆς θὰ σᾶς περιστοιχίζουσι. Ὡστε δὲν προσφέρετε μόνον τὸ πνεῦμα σας, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν σας.

ὑπὸ τοιούτους ὁρους θὰ βαδίσωμεν μπροστὰ καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον εἰς ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν: θ ἄ ν ι κ ῆ σ ω μ ε ν ! Σφικτὰ ἐνωμένοι μὲ τοὺς μεγάλους μας συμμάχους, τοὺς Βρεττανούς, θ ἄ ν ι κ ῆ σ ω μ ε ν ! Καὶ μὴ λησμονῶμεν ποτὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ἐάν δὲν ἐπρόκειτο νά νικήσωμεν, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ συμβῆ, διότι θὰ νικήσωμεν, μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐθέσαμεν πάντοτε ὑπεράνω τῆς Νίκης τὴν Δόξαν. Καὶ τώρα ἄς πᾶμε μπροστὰ ἀνακραυγάζοντες ὄλοι μαζὶ τὴν τελευταίαν στροφήν τοῦ παιᾶνος τῆς Σαλαμίνος: Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγὼν!